

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre	10	—	kr.
Felére	5	"	"
Negyedévre	2	"	50 "
Egy órára	1	"	"

Egyes szám ára 4 hr.

Felelős szerkesztő: **KOHÁNYI GYÜZÖ**
Főmunkatárs: **IFJ. MÓRICZ PÁL**
Kiadók: **HOFFMANN és TÁRSA.**

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a több-zár
írdetek alk. szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díjmin
den külön beutazást 30 kr.

Most vagy soha.

Debreczen, június 30.

A szolnok-dobokai ex-főispán, báró Bánffy Dezső azt hitte, hogy a lefolyt választás, teljes világosi feyverletével volt. Az ellenzék félig kiirtva a házból, s az a r á n y t a l a n többség tagjai, mint az ő kegyelméből élők előtte hódolnak, vagy tehetetlenek. Így látta ezt magaelőtt a modern választási hadjárat muszka vezető ura, Bánffy Dezső.

Mint kéjelgett a durva önkény mámorában dözsölő lelke a lefolyt választási harc eredménye felett a gondolatban: hogy csak egyszer történt meg egy ily diadal, Világosnál, midőn Paskievicz megüzente urának: hogy Magyarország lábainál hever. Most ő mondhatta el magának ugy tükör előtt: „Kedves Bánffy, az ellenzék leverve, megfogyasztva a többség zabolán, Magyarország lábainál hever.”

Szegény Magyarország! Hogy még ilyesmit is meg kellett érned: hogy egy Bánffy Dezsőnek sikerült egy oly hadat bevezényelni a képviselőházba, mely őt tekintti szellemi s elvi vezérének s ezzel az ország urának. Ezt a csapást mégsem érdemelte meg ez az ország.

Hanem a kényur, a szabadelvű párt irigylésre épen nem méltó vezére, talán mégis elszámolta magát. Képezele talán

egy kissé az üres felhőbe ragadta, hogy többségével együtt az ellenzék is zsebében van, vagy épen tehetetlen. Nagyon mohón rohant áldozatára, hogy itt az ideje béklyóba verni a szabadság egyetlen ép részét, a sajtót is. Nagyon sietett vele, mint rendesen siet az olyv is, karmaiba kapott áldozatát felfalni.

Meg is ragadta ő is az országot, hogy megfossa alkotmánya és szabadsága egyes biztosítékaitól.

A parlamentet már legyalázta s erkölcsileg megcsufolta a választások során. A kvóta-felemeléssel Ausztria szolgálatára akarta kényszeríteni s hogy még csak jajgatni se legyen képes, a 16. szakasz kötelét hurokra akarta huzni a sajtó torkán.

Az áldozat azonban, melyet fojtogatni kezdett, egyet rugott s kisiklott körmei körül. Most élet-halálra kelt ellene s ez az obstrukció alakjában van folyamatban.

A Bánffy által ugy lenézett, semmibe sem vett ellenzék ime egyszerre életre kelt, hogy megvívja nemcsak önvédelmi, hanem alkotmányvédő harcát is Bánffy ellen.

A kikről azt hitte, hogy lábainál hevernek, szembeállanak vele. S ő, mint a fejét vesztett, előbb alkudozik, ha lenne, a ki megijedne tőle.

A ravasz róka most az egyszer

lyukra került s az ellenzék kötelessége, löbbé szabadra nem engedni.

Róka módon tervezi most a czukorpremieről szóló törvényt megszávatatni, mert ez az a csizma, mely legjobban szorítja a lábát. Ennek a törvénynek augusztus 1-én szentesítve kell lenni. No hát most az ellenzék kezében a hatalom, hogy Bánffynak ezt a szivességet, hogy a törvény szentesítve legyen augusztus elsejére, meg nem cselekszi. Itt az idő, most vagy soha.

BELFÖLD.

Uj titkos tanácsosok. A király gróf Apponyi Sándor, gróf Teleki Sámuel és gróf Széchényi Tivadarnak a titkos tanácsosi méltóságot díjmentesen adományozta.

Az aratási sztrájk. A csongrádvármegyei Pallavicini birtokokon a sztrájk teljes erővel kitört. A paksi majorban 120 munkást, a Sarki majorban 60 munkást, és Szegvárra 120 munkást vártak, kik aratást vállaltak, de ezek egyike sem állott be. Külön embert küldtek Erdélybe, hogy a vasutépítkezéstől hozzanak munkásokat; jött is ilyen vagy 60, akik a Sarki majorban 1 frt 50 kr. napszámért elvállalták az aratást, és ezek tegnap egész nap alig arattak le hat holdat. A csongrádvármegyei birtokosok, már ebből az egy esetből is meggyőződtek arról, hogy a

A „DEBRECZENI” TÁRCAJA.

A Miller ur gyára.

Irta: **Vértesi Arnold.**

A Miller ur szövőgyára híres volt az egész Szepességen. Negyven-ötven munkás dolgozott ott többnyire nők és gyermekek. Nekem ugyan elfacsarodott a szívem, mikor azokat a félig kifejlett leányokat s azokat a tizenhárom tizenégyéves fiukat láttam, azokat a satnya, sápadt alakokat; de Miller ur erősebb szívű volt s nem környékezte afféle gyöngesség. Ej mit? Köszönjék meg, hogy munkát ad nekik.

A szegény emberek meg is köszönték, mert a szegény ember mindent megköszön, ha igába fogják, azt is, ha egy jó szót adnak neki, azt is. Miller ur egyébként nem volt kegyetlen z-arnok, a csinosabb fiatal asszonyokkal, nagyobbacska leányokkal szívesen eltréfált egy kicsit, főképp mikor a felesége meghalt s ennek az özvegyi állapotnak az unalma ellen keresett egy kis vigasztalást.

Gonosz nyelvek azt beszélték, hogy ugy él ott a gyárban, mint valami török szultán s bezzeg kiválogatja a csinos fehér személyeket. Akármerre fordult az ember, itt is, ott is egy egy csinos arcocska tűnt elő a szövőszékek mögül.

De most, mióta a fia itthon volt, nagyon megbecsülte magát az öreg Aurél (a Szepességen minden harmadik ember Aurél) a kalocsai jezsuiták konviktusából jött most haza s olyan buzgóságot és szigorú istenfélelmet hozott magával, hogy az öreg Miller egészen megrökönyödött.

Nem azt akarta ő. Hiszen ő csak azért küldötte oda a fiát, mert azt hallotta, hogy az igen előkelő intézet s ha az embernek van rá pénze, hát miért ne neveltesse a fiát előkelő fiatal emberré.

Ő maga egy kissé nyers, egy kissé durva elismeri; hát bizony őt nem nevelték így. A fia, azonban, az hadd legyen finom, művelt pallérozott.

De a ménkü üssön a jezsuitába, azt nem akarta Miller ur, hogy egy szentet faragjanak belőle, a ki oly szigorú erénydolgában, hogy az öreg nem meri a leányok orcáit megcsipkedni előtte.

S még miről beszél az a fia! Pap akar lenni. Hát még mi? Az ő egyetlen fia!

— Ugyan ne számárogdjal, — mondja ki rá a véleményét az öreg Miller.

De a fiut nem lehet oly könnyen lebeszélni. Ő hivatást érez az egyházi pályára. Buzgó munkása akar lenni Ur szólejenek s hirdetni a szent ígét ebben a vuliástalan korban.

Miller ur nem bir vele. Az öreg nem nagyon járatos sem a theológiában, sem az

ékes szólásban; ha vitatkozásra kerül a sor ez a tizenkilencz éves fiú könnyen legyőzi.

Csak még egy reménysége van Miller urnak: a leányok, Hátha azok tán megtudnák fordítani az Aurél gondolkozását? Teringtét mikor ennyi csinos fiatal leányt lát itt maga körül a gyárban;

— Mondja csak, nem vett észre valamit? — szólította meg Miller ur a munkavezetőjét?

— Nem kacsingat valamerre az az Aurél. Mi? A munkavezető szabadkozik?

— Oh, dehogya! Ne tessék aggódni.

Miller ur a vállait rángatja s fanyar nevetésre húzza szét vastag száját:

— Hiszen én nem bánom.

A ravasz tót megérti, hogy mit akar a gazdája. Furcsa dolog ugyan, de ha Miller urnak ugy tetszik, ám lássa.

Egy hét mulva azt jelenthette a munkavezető gazdájának, hogy Aurél urfi gyakran megáll és elbeszelget Csohan Ágnessel.

— Ah, tehát mégis! — kiáltott fel Miller ur szeméit hunyorgatva, a mi annyit jelentett, hogy a dolgok menetével meg van elégedve.

Inkább szerette volna ugyan, ha Druga Hankába vagy más valamelyik afféle jókedvű, napraforgó természetű leányba botlott volna bele Aurél, nem az özvegy tanítóné Ágnes leányába, aki egy kicsit kényesebb, mint a többi. De nincs rossz gusztusa a fiúnak, annyit mondhat Miller ur.

kormányának a sztrák elhárítására tett intézkedései teljesen hiábavalók, hogy tőrokkal és járattal emberekkel aratniok teljesen lehetetlen s inkább készek az egész termést elveszteni, mintsem ilyen drága béreket hiába paroljanak.

Polónyi és a katolikus autonómia.

Debreczen, június 30.

A katolikus hívők azon része, kik a katolikus hívőknek módot akarnak nyújtani hogy a mások eddigi jogainak a sérelme nélkül, egyházi és iskolai ügyeik vezetésében tevékeny és hatályos részt vehessenek, ezek a hívők értekezletet tartottak Budapesten a Polónyi Géza elnökle alatt, melyen Polónyi Géza 12 pontban előterjesztette, hogy mily elvek alapján követeljük az autonómiát. Világos, rövid program ez, mit a nagygyűlés előterjesztésre el is fogadtak.

A belvárosi tizenkét pont.

Szerkesztette: Polónyi.

Magyarok és katolikusok vagyunk, szívvel és lélekkel azok is akarunk maradni!

Ezen elveink alapján követeljük:

1. A képviselői alapon szerzett önkormányzatot.

2. A 24 éves életkor feltételéhez kötött cselekvő és szennvedő választóképesiséget.

3. Az önkormányzatban a világi elemnek az egyházi elem fölött való tulsúlyát.

4. A felekezeten kívül álló államól az alapok és alapítványok jogi természetének megállapítását, és a katolikus egyház, illetve a magyar katolikusok egyetemének tulajdonát képező vagyonnak rendelkezési céljaira való fordításának biztosításával az önkormányzat részére leendő kiszolgáltatását.

5. A katolikus egyház által fentartott alsó- és középiskoláknak az állam főfelügyeleti jogának épségben tartása mellett — az önkormányzat hatáskörébe való utalását.

6. Az egyház és állam közötti viszonylatában — a felekezetek között az önkormányzat terén is a teljes egyenjogúságot.

7. Az apostoli magyar király ő felségét megillető legfőbb kegyuri jognak teljes épségben és tiszteletben tartásával, az önkormányzat szervei által való befolyást a főpapi

állások és javadalmak betöltésénél és adományozásánál.

8. A hit- és erkölcsi élet terén a vallás törvényei megállapításának és hirdetésének, nemkülönben az egyházi belső kormányzat s az egyházi személyekre vonatkozólag fennálló joghatóságnak — potestas ordinis et jurisdictionis — továbbra is a papirend hatáskörébe való fenartását az ezekkel össze nem függő és ezen keretbe nem tartozó minden egyéb kormányzati teendőknél az önkormányzat hatáskörébe való utalását.

9. A magán kegyuri jognak törvényhozási uton való rendezését és azon gyakorlatnak, mely kzerint a katolikus lelkészkező papság választásába más felekezetűek is befoolyhatnak, megszüntetését.

10. Az alapság helyzetének jelentékeny javítását.

11. A felekezeti iskolákban a tanítók helyzetének javítását és jövőjüknek biztosítását.

12. A felekezetek közötti békét és a vallási türelmességet.

Katolikus Testvéreink!

Kövesetek!

A javaslat elkészítésére kiküldött bizottsági ülés egyhangú határozata alapján elfogadott ezen tervezet a legközelebb összehívandó belvárosi katolikusok nagygyűlése elé terjesztendő

Budapest, 1897 június hó 28-án.

Polónyi Géza,
elnök.

KÜLFÖLD.

A németországi válság megoldása.

Egy kieli felhivatalos jelentés szerint Bülov bárót biztat meg a császár a külügyi hivatal ideiglenes vezetésével, miután Marschall báró államtitkár egészségi állapota kizárta, hogy hivatalába visszatérhessen. E jelentésből kitűnik, hogy Bülov báró más állásra van kiszemelve és nem pusztán utódja Marschallnak. Inkább úgy látszik, hogy rövid idő alatt birodalmi kancellárrá fog kineveztetni.

A brüsszeli kiállítás. Brüsszélből írják a Bosznia és Hercegovina kiállításáról a következőket: A tavalyi ezredéves kiállításon megmutatta már Bosznia és Hercegovina, hogy az utolsó két évtized alatt mily jelentékeny mértékben haladt előre s most, hogy a brüsszeli kiállítás is részt vett, egy csapással nyerte meg a művelt nyugot érdek-

lődését is. Bosznia-Hercegovina kiállítása egy külön kis pavillont képez, mely a magyar és osztrák osztályllyal egy-egy hid által van összekötve. A keleti stílusban felépített pavillon külső fa'ait akvarell tájképek borítják, míg belseje az érdekes elrendezés folytán inkább hasonlít egy valamely szalonhoz, mint kiállításához s éppen ez a körülmény biztosította ennek a kiállításnak is ugyanazon siker, melyben az itteni magyar osztálynak része van. A kiállított tárgyakon kívül, melynek jórészt gyönyörű kivitelű, speciális jellegű faipari és műtővői munkákból állanak, Moser kormánybiztos néhány sikerült csoportban mutatja be az ország lakóinak öltözkését és házi életét, melyet keleties voltánál fogva épp azért volt nehéz sikerülten bemutatni, midőn e tekintetben bizonyos régebbi banális sablonok uralkodnak ma is. Az egész pavillon alig foglal el 400 négyszögm. helyet Bosznia és Hercegovina ez alkalommal először, vesz részt valamely külföldi kiállítás s remélhető, hogy az 1890-iki párisi kiállítás, melyen nagyobb mérvben, gazdagabb eszközökkel vesz majd részt, csupán növelni fogja azt az elismerést, a melyben a brüsszeli kiállítás alkalmából már eddig is része volt.

Viszonválasz.

Debreczen, június 30.

»Egy kis helyre igazítás« cz. alatt Kubek Erzsébet nőipariskolai igazgató rossz néven veszi tőlem, hogy tárgyilagos és igazságos kritikámban szóvá tettem azt a körülményt, hogy a helybeli nőipariskola három osztályában csak egy órát szentelnek a magyar nyelv és irálytannak meg a számtannak. Noha az igen tisztelt igazgató maga is csepe dálja, hogy az az egy óra bizony édes-kevés és avval mentegeti a tényt, hogy az iskolának nincs alapja, nincs pénze. Engem pedig tájékoztatásággal, felületességgel és a jó ég tudja, még mivel nem vádol szerény megjegyzésemért, a melyet az intézet érdekeiben kockáztattam.

Ha az igen tisztelt igazgató fáradságot venne magának utána nézni mindama referádáknak, a miket minden évben megírtam ezen intézet működéséről, munkássága eredményéről és ha végre figyelemre méltatta volna elismerő nyilatkozatomat, a melyet az intézet ez évi működéséről tettem: belátta volna, hogy csak a jóakarát és az intézet jól felfogott érdekeiben szólaltam fel most is. A kik közpályán működnek és a nyilvánosságra hozzák szellemi

Ő maga is kerülgette egy kicsit, de mikor látta, hogy ez nehéz munka, abba hagyta. Neki csak az olyan kellett, a kit egy selyemkendővel vagy egy pár fülbevalóval meg lehet bódítani.

No de hát Aurél csak hadd vesződjék vele. Hogy boldogul, az már az ő dolga. A főaz, hogy a papságot kiverjék a fejéből.

Miller ur úgy tesz, mintha semmit sem venne észre. Egy árva szóval sem árulja el, hogy ő mindent tud, hogy a munkavezető besugta neki, hol szokott találkozni Aurél urfi a kis Csobán Agnessel.

Már a gyárban is beszélnek róla, a szövő, székeknél, a kis városka is tele van a hírével Miller ur még ekkor is úgy tesz, mintha ő semmit sem tudna. Csak néha mosolyodik el gunyosan, mikor a papságra kerül a szó s már nem hallja a fiát, hogy a hivatásáról beszél.

Arról bizony már soha sem beszél, ellenben kezd érdeklődni a gyár dolgai iránt, kérdészködik és segít az atyjának aszámadásokban meg a levelezésben.

— Hát volna kedved folytatni a gyárat? kérdezte egyszer az öreg Miller.

A fiatalember készen állt a felelettel: igenis volna kedve.

— Hátzen jó, én nem bánom, — válaszolt az öreg. Egy esztendeig itt tanulhatsz az oldalam mellett, aztán kimegyesz külföldre, hogy ott is tanulj valamit, akkor aztán hazajössz,

meghazasodol s azt írjuk ki cégnek, hogy Miller és fia.

Az öreg aztán sorra előszedte a számbavehető leányokat, akik közül választani lehetne Mindegyikről tudta, kivel mennyit lehetne kapni kire milyen örökség vár. A fiú csak hallgatta egy darabig, aztán megszólalt:

— Hát ha én már választottam volna, édes apám?

— A ménkübe! kiáltott fel az öreg, — ejnye, be hamar! És észre se vettem. Csak hiába lassu viz partot mos. Hát az én melyiket választottad?

— Csobán Agnest, édes apám.

Az öreg Miller kirugta maga alól a széket:

— A gyárbeli lányt? Megbolondultál?

— Miért, édes apám? Azert hogy szegény?

— De hiszen értsd meg, te buta, hogy az örökség. Egy közönséges munkás leányt!...

— Az én édes anyám is szegény leányt volt.

— Az egészen más, — döhöngött az öreg, — én magam is szegény takácslegény voltam, de te, akit olyan uri nevelőintézetben neveltettem, nagy uri gyerekkel, gróffiakkal, bárófiakkal, hogy te nekem ilyen leányf végy el, inkább kitekerem a nyakadat.

— De ha én azt szeretem, — könyörgött a fiú.

— Hát szeresd, mit bánom én rángatta

a vállát az apja. Szeretheted, azért nem kell elvenni, te számár.

De a fiú nem akarta megérteni ezt e megkülönböztetést.

— Az becületes leány, apám.

Az öreg Millernek elfojtotta szavát a düh. Csak annyit mondott a fiának:

— Szemem elé ne kerüj.

Azzal rácsapott ökleivel az asztalra s kiment a szobából.

Haragtól lihegve járkált oda kint. Dultult s nem tudta, hogy mit csináljon. A munkavezetőt szólította:

— Kergessék el Csobán Agnest. Itt a heti bére. Benemerje ide tenni a lábát.

De aztan észébe jutott, hogy mit használ az? A fiú utánna megy. Még jobb ha itt szem előtt vannak, Mást gondolt hát:

— Küldje ide azt a leányt.

Már nem dühösködött. Legalább nem mutatta. Még nyájas szóval köszöntötte a remegő leányt, ambar a szemei rettenetesen villogtak s a fogait csikorgatta:

— Ne te kis galamb, hát azt hallom hogy turbékolgatunk.

A leány nem szólt csak felénken pirulva lesütött fejjel állt ott.

Miller ur szerette volna összemorzsolni, de csak türtőztette magát. Szép szóval talán többre megy:

— No, no, emeld fel a fejedet; látod, hogy nem bántalak.

működésük produktumait, azoknak el kell lenni készülő arra is, hogy azt esetleg a bírálat tárgyává is tessék. az objectiv bírálat pedig még soha sem ártott senkinek és semminek. — En az igazgató szerkesztette értesítőt igen is elolvastam és mi sem kerülte ki ott figyelmemet, még az sem, hogy a könyvelés is szerepel benne mint tantárgy, noha ez idő szerint eme tárgyból senki sem nyert osztályzatot.

En az intézetnek az első percztől fogva támogatója, pártolója és szószólója voltam és vagyok. Nem egy növendékem tereltem és terelek oda.

Mostani felszólalásom is csak tisztán az intézet érdekében történt, mivel a fél rendszabályt sehol és soha nem szerettem. És ha eme felszólalással egyebet sem értem el, mint azt, hogy a illetékes közegek foglalkoznak vele, t. i. az általam szóvá tett kérdéssel, már avval is megvagyok elégedve. Hiszen más érdek talán még sem vezet engem ebben a kérdésben, mint a közjónak az érdeke!

Egyékként béke velünk!

Kathy Zsigmond.
leányiskolai igazgató.

TARKA-ÉLET.

A „Kis Pipá”-ban.

A magyarnak
Sok — szemére hányja:
Nagy pipája
És kevés dohányja.

Ilyenformán
A jó Kemény János
Magyarsága
Volna tán hiányos?

Hiszen néki,
Amint láttuk márma,
»Kis pipá»-ja.
Sok vágott dohányja.

Asztalához
Minket invitála.
Ott párolgott
Szép menyecske tála.

A tál mellett
Boros kalamáris.
Magyarabb ő
Más tíz magyarnál is.

S. a.

Igazán nem volt szándéka bántani. Sőt a mint újra reá szögezte szeméit a remegő leánykára, valami jöndulat félélt is érzett. Már a milyen jó indulat Miller urban támadhatott.

— Mondhatom, hogy nincs rossz izlése annak a kölyöknek; most látom csak, milyen gyönyörű leány lett belőled, — szölt nyájasan megveregetve az Ágnes piruló orcácskáját.

Szemeivel majd elnyelte szép formás nyakát, karcsu derekát.

— Ej no, hát miért huzódoj tőlem? — szölt magához vonva a remegő fiatal leányt.

Mikor Ágnes kiszabadult Miller irtól azt hitte, hogy a föld forog vele s egyenesen a kut felé rohant, hogy bele ugrik. De az emberek megfogták és haza vitték.

A gyármunkások összedugták fejeiket és egy kicsit sugdostak. Egyéb nem történt.

Estefelé ép vacsorához ült Miller ur, mikor bejött a fia.

— No ülj le hát, — kiáltott rá jókedvűen az öreg. — Nem vártalak, de csak üj, le azért.

Egyszerre elhalt azonban ajkán a szó, a mint fiának sápadt, dult arczát észrevette, De aztán nyugtalankodva újra megszözlalt:

— Legyen eszed Aurél . . .

Többet nem szólhatott Egy lövés leterítette. Eztán másodsor dördült el a revolver s a fiu is atyja mellé rogyott.

250 tánczos fiatal ember.

— Kétszázötven tánczos fiatal ember s egy mulatságon? sóhajtottá ön gunyosan szép asszonyom, mondván, mese, mese az egész. Ismerem már én jól az önök kikent-kifent nyalka ficurjait, csak a parádé ruha, ami rajtok béli. Podagrás az, tyukszemes az mind az Istenadja, vagy legalább is félig életunt. Mind olyan arczu, mintha ezitromba harapott volna . . . Azután kopasz is már a tarkójuk. És mint az idejekorán elaggot komfortáblis ló, olyan rokkantan alldogálnak ott a tánczterem közepén, kell is nekik multság, csak lábatlankodnak, izetlenkednek ott, kihívó tekintetükkel, sületlen megjegyzéseikkel zavarva a jobb kedvű tánczosokat.

Szép asszonyom, bizony sok tekintetben erős igazságok foglaltatnak keserü itéletében a mai modern, béli fiatal urak felől s ép nem csodálom, hogy kétkezdve, gunyolódva fogadta a hirt az én 250 tánczos fiatal emberem felől. És még hozzá milyen tánczosok ám! Szép asszonyom, kérdezi ön, hogy aztán hol is lesznek majd találhatók e századunk végén oly ritkán található tánczos urak, no megmondom. Csak fordítsa elébb félre azt a két pajkos nagy szemét s piros ajkát oly hitetlenkedve ne bigyeszgesse reám, mert akkor Isten ugye belezavar a mondókámba.

Pedig megérdemli, hogy a kereskedő ifjak önképző együletének nyári multságáról szeretettel s tánczra, multságára gondolván — ha lehet — hogy komolyan beszéljünk.

Szép asszonyom, ezen a nyári multságán lesz ám ez a 250 tánczos, 250 fiatal kereskedő és segéd, de milyen tánczosok, a kik ki nem fárádnak a tánczban reggelig sem.

— Hogy mikor lesz ez a pompás multság, kérdezi most ön szép asszonyom, hát július 3-án a Dobos pavillonban, mely virágokkal lesz felbokrétázva e napon . . .

Meglepetést — meglepetés fog e napon érni, mert a rendezőség nem csupán elegáns szép tánczrenddel, hanem amint sugva halottuk, más érdekes emlékekkel is fog kedveskedni a szép, szebb és legszebb tánczöknök . . .

— Hagyja, hagyja kérem, mondja most ön szép asszonyom, ki igazi királynője a tánczban, mint tündérke ugy tánczolván, bánom is én azokat a meglepetéseket, tánczrendeket csak tánczos legyen, eleven, ügyes, fürgé tánczosok, mert m-napság már a bálókban ilyen urakkal találkozhatni, ez aztán a legnagyobb meglepetés . . . Kétszázötven tánczos fiatal ember, ki egy-egy fordulóra, egy-egy tánczért mind esdve-esd, — elhagyjem? . . .

— Szép asszonyom, higgyen nekem s Julius hó 3-ik napján legyen szerencsém — egy örege fordulóra — a Dobos pavillonban s meglátja, hogy nem mesét meséltem . . .

Paulus.

Dzsentrri esküvő.

A mi jó dzsentrineknek, melynek helyzete páratlan a világ születési arisztokráciájában, már csak ritkábban nyílik alkalma pompáját megragyogatni a szürke, gyári füstös világban s egy-egy ilyen ritka alkalom az esküvői alkalmatosság is.

A nász czédulák az egybefűzött czime-rekkel, különösen hangzó előnevekkel, mik középkori lovag vitéze: kalandozásait hozzák eszünkbe. Piruló arczu nemesi leányok, helyke fiatalság uniformisban, czivilben, diszmagyarban, meg a tánczos paripák s zsinórozott dolmányaikban strucz toll kalapos kocsisok, hajduk a bakon.

Azután az öreg kurialis házakban a multság, melyek régi jó magyar szokás szerint némely helyütt még ma is napokig eltar-tanak.

Ilyen fényes dzsentrri nász folyt le tegnap delutan városunkban, a néhai jó öreg Miskolczy főispán unokája, Miskolczy Lajos t. szolgabíró s tartalékos huszárnagy tartotta esküvőjét a debreczeni társasélet egyik legkedveltebb, legbájosabb kedvenczével Gerzon Adrienne kisasszonnyal, az egykori birneves és kitűnő huszárnagy néhai Ger-

zon Ödön s neje Farkas Tuliá leányával . . .

A polgári szertartást Budaházy Endre anyakönyvvezető végezte, míg az egyházi esketést tegnap delután hat órakor Széle György bakonyszegi lelkész a Kossuth-utczai ev. ref. templomban, szép beszédet intezvén a fiatal előkelő szép pár-hoz . . .

Násznagyok voltak a menyasszony részéről Szinnyei Mersé Béla földbirtokos; a vőlegény részéről Miskolczy Imre földbirtokos; nászasszonyok a menyasszony részéről Szinnyei Mersé Beláné, sz. Gerzon Kata; a vőlegény részéről Cziffra Geróné urnók. Koszorus leányok s vőfélyek voltak: Miskolczy Etelka báró Wangerheim Gyulával, Szinnyei Mersé Zsófi Miskolczy Istvánnal, Dégenfeld Anna comtesse dr. Cziffra Kálmánnal, Cziffra Fanny Gyertyánffy Lászlóval, Dégenfeld Mária comtesse Szinnyei Mersé Félix-xel, Cziffra Vilma Farkas Gézával.

A fényes hivatalos esküvői közönségen kívül oly nagy számmal jelentek meg más érdeklődők is, különösen hölgyek s leányok a templomban, hogy azt mint valami ünnepi napon zsufolásig betöltötték a bájos Adrienne esküvőjén, aki kedvencze volt mindeneknek . . .

Az esküvőt, régi jó magyar nemesi szokás szerint, lakoma s táncz követte a vőlegény szüleinek a lakasán, ahol a Magyarifluk zamatos zenéje mellett amíg kedvvel tüzzel tánczolt későig a szép fiatalság, el-méláztak az öregek, és fel-fel ragygyant a szemük az édes régi emlékeken.

— Hajh, hajh, mikor pengett még a sarkantyú is, mi más is vót még akkor a világ . . . És gyönggyel kivarrott selyem pruszlikjában a leány, mint rozmaring szál . . .

Chevalier de Flaneur.

Hat öngyilkosság egy nap alatt.

— Tömeges öngyilkosságok a vármegyében. —

Saját tudósítónktól.

Debreczen, június 30.

Hajduvármegye területén egy napon hat ember oltotta ki erőszakkal életét . . . Borzalom az, mit e hir gerjeszt . . . Mert virágában levő erős férfiak, két asszony s egy alig tizenöt éves gyermek pusztították elily bünös módon életüket.

Nyomor, betegség, életuntság a közönséges, megszokott frázisok, melyekben ez öngyilkosságok indító okait keresni szoktuk, pedig egyedül az erkölcsök ama szánalmas és utálatos lazulásában kell keresnünk igazán azokat, melynek fertőjében a gyermek szidalmazza teremőjét, Istenét, a meglett férfi pedig hitét vesztvén, a vallásos hit viharok között is kitartó kapcsai nélkül megtör, mint szűtől rágott fa s eldobja életét.

Ez a mai tömeges öngyilkosságoknak a megdöbbentő indító oka — a hitetlenség, a vallástalanság, melynek gonosz szelleme addig kopogtatnak ugy a paloták, mint a kunyhók ablakain, mignem a kísértéssel szemben gyöngye a féreg csakugyan eldobja életét, mit egyedül az igaz hit tehet derüssé a földi nyomoruságok közepette.

Az öngyilkosok különfele okokból követék el tetteiket. Három közülök élemedett ember, kettő asszony s egy még 15 éves gyermek. Az öngyilkosságok színhelyei voltak Nádudvas, Sámson, P. Ladány Nánás és Földes. Ez utóbbi helyen két öngyilkosság történt.

Az egyes öngyilkosságokról, melyek mindegyike halállal végződött, tudósítónk a következőket írják:

Akinek savanya volt az élet

Derék, jóra való és szorgalmas asszonynak ismerte mindenki Nádudvaron özv. Czibere Lajosné 68 éves asszonyt. Tréfás, jókedvű asszony volt, kit szeretett a falu apraja nagyja. Különösen a gyermekek viseltettek iránta nagy vonzalommal s egyik sem hívta másképp, csak hogy itt jön a kedves Czibere néni! Viszont ő is nem tudott elmenni úgy a gyermekek mellett, hogy meg ne ölegette és csókolgatta volna őket. A nevével ismerte mind-egyiket ez a Jutka hugom Bözsije, ez meg a Borcsa hugom Pistikéje.

S ez a jólelkű asszony, a gyermekek szeretett Czibere nénije nem él többé. Valamiért elkeseredett s tegnapelőtt este a kutba ugrott. Az ő kedvencz gyermekei vették észre az öngyilkosságot, befutották hirtelen a rémhírrel a falut, az emberek elősiettek, de mire kihúzták Czibere néni, már meghalt. A rosz nyelvek azt fogták rá, hogy azért lett öngyilkossá Czibere néni, mert savanyu volt az élete.

Temetése ma ment végbe, a falu apraja nagyjának részvétele mellett. Az ő picziny gyermekei is hullattak egy könnyvet a sír felett, sehasem lesz nekik olyan jó barátjuk mint Czibere néni volt.

Nem boldog a magyar!

Élt Sámsonban egy Csuka János nevű 45 év körüli ember. Évekkel ezelőtt megzavarodott elméjében már a szegény ember s egészen hülye lett.

A falu népe gunyt üzött belőle s rongyos kis viskója elibe, hol meghuzta magát, gyakran elmentek a gyerekek őt gunyolni. Ő túrta a gunylódásokat.

Néhány évvel ezelőtt bekerült a közkórházba s sokáig itt volt. Mikor hazakerült az emberek ijedten tértek ki utjából.

Munkát nem igen akartas neki adni mert féltek tőle. Így két kezével sem tudván megkeresni mindennapi kenyerét, gyakran éhezett.

Sokszor szedték fel az utca porából és vitték el kunyhójába.

Az utóbbi időben aztán kitört rajta nagyon az örültség, úgy, hogy a szomszédok kénytelenek voltak gyakorta segítséget kérni a község bírájától, hogy mentse meg őket a veszedelmes embertől.

Zilált hajjal, rongyos ruhában szaladgált a falu utcáin kiabálva:

— **Nem boldog a magyar!**

És egyszerre vége lett a szenvedésnek. Tegnapelőtt reggel a kutból húzták ki a szerencsétlen Csuka holttestét.

A részeges asszony sorsa.

A harmadik öngyilkossági eset már sokkal undorítóbb. Debreczen Balásné püspök-ladányi asszony, ki 70 éves kora daczára sem tudott lemondani a pálinka ivásról, tegnapelőtt a padlásra felakasztotta magát s mire észrevették és levágták már kilehelte lelkét.

Oly mértékben itta a pálinkát, hogy a delirium tremens jelei már mutatkoztak rajta. A hatóság megvizsgálván az esetet, az asszonyt felboncoltatta s konstatálta az öngyilkosságot.

A 15 éves fiu reménytelen szerelme.

A legmegindítóbb a hat borzalmas öngyilkosság között a 15 éves Domokos István földesi kocsisgyerek esete.

Egy jómódu parasztgazdánál szolgált, kinek 17 éves gyönyörű leányába halálosan beleszeretett.

Be is vallotta ezt a leánynak, ki azonban kikacagta őt szerelmével együtt.

Szomorú vége lett azonban a dolognak. Mert a boldogtalan szerelmes, Domokos Pista mikor észrevette, hogy szíve bálványának a szőgfűrtű Blógh Rózának szíve a falu egyik csinos legénye felé hajlik, elhátározta magát az öngyilkosságra.

Nem tudta tovább nézni, hogy az a kit ő imád, más karjai között leli boldogságát s kiment gazdájának a tanyájára, hol a kutba vetette magát. A majoros húzta ki onnan halva reménytelen szerelme és rögtön értesítette szerencsétlenségéről az öngyilkos családját

A nánási öngyilkos.

Nem hitte volna senki Sallai Sándorról H.-Nánáson, hogy valaha öngyilkos lesz. Jóra való, munkás ember volt, 46 évvel élte delén.

Nagy vagyona nem volt, de épen elég arra, hogy könnyen megélhessen.

És mégis szomorúan terjedt el tegnap H.-Nánáson a hír, hogy Sallai Sándor felakasztotta magát és meghalt.

A hír igaznak bizonyult. Mindenki azt hitte, hogy Sallai, kin pár nap óta buskomorság vett erőt, pillanatnyi elmezavarban követte el tettét. Ma temették el nagy részvét mellett.

Öngyilkosság a lutri miatt.

Mindenki nagyra látó embernek ismerte Földesen Vincze Bálint 50 éves gazda embert.

Ámbátor jó darab földje, csinos, fehérre meszelt verandás háza volt, még sem volt megelégedve helyzetével.

Nem tudott abba belenyugodni, hogy a szomszédjának nagyobb darab földje és csinosabb háza van.

A lutrin próbált tehát szerencsét. Sok pénzt rárakott az álmodott számokra, de biz egyszerű sem nyel.

Ez annyira elkeserítette, hogy tegnapelőtt felakasztotta magát s mire levágták, meghalt, hátrahagyva feleségét s szép viruló hajdonleányát, kik siratják a szerencsétlen embert, kit örült szenvedélye vezetett az öngyilkosságra.

*

Ebben van röviden összefoglalva annak a hat szerencsétlen öngyilkosnak esete. S ha ezeket átfutva, egyebet nem is tesz az olvasó, legalább egy pillanatra álljon meg és gondolkozzék a boldogtalanok szomorú sorsán. Vajha lehetne ezeken segíteni? . . .

Meggyilkolta, mert szerette.

— Paraszt szerelmi história. —

Saját tudósítónktól.

Debreczen, június 30.

Egy paraszt legény Kaba községben meglőtt egy paraszt asszonyt, ki előbb a legénynek vadházasságban szeretője volt, de aztán más parasztnak a hittelessé esküdt társául . . .

Husi Kálmán 30 éves földmives sok ideig együtt élt egy kabai csinos leánnyal, ki utóbb Illyés Kálmán gazdálkodó felesége lett.

Husi nem bírta elfelejteni ezt a kaczkias szép paraszt menyecskét; bárha időközben viasztalóként magához hódította is az asszonyt, vol szeretője, fiatal leány hugát, mivel aztán, mint az előtt a leány testvérnéjével, vadházasságban élt . . . És sokat elmondta a fiatal leány előtt:

— Megölnöm a nénédet, ha vissza nem jön hozzám. Nem tudok nála nélkül élni, nem bírom elviselni, hogy más ölelje, mert megbabonázott, annyira szeretem . . .

Fenyegetéseit tegnap be is váltotta Husi. Tegnap reggel Debreczenben bent járt, revolvert vásárolt s hat töltényt, majd délben visszament Kabára s szeretője az Illyés Kálmáné huga előtt kijelentette hogy megöli az asszonyt férjével együtt, ha csak vissza nem tér hozzá . . .

A leány rémülten sietett ki a mezei tanyára, hol Illyések dolgoztak, de biz azok tréfára vették a fenyegetést s estendőt Illyésné gyanútlanul indult hazafelé, hogy a munkásoknak majd elkészítse otthon a vacsorát. Düllő uton, pipacsvirágok, kalászos gabona földek között ment, mikor az utmenti árokba eleibe ugrott Husi Kálmán, ki ott leselkedett rájuk, reáfogván az asszonyra a revolvert:

— Gyere hozzám! Mem tudok nélküled élni. Azonnal kövess a lakásomra. vagy pedig ag onlólek . . .

A megrémült asszony megígérte, hogy inkább vele megy. Együtt mentek be a faluba s Husi házáig, hol azonban az asszony

megakart szökni veszedelmes szerelmesétől, s egy robogó parasztszeker mellett, nyitott kapun befutott, de Husi Kálmán is utána s revolveréből reá lőtt a szaladó asszonyra.

— Kálmán meglőttel! sikoltotta az asszony kinek mellét találta a gyilkos golyó s ki véresen bukott le a földre. . . .

És Husi még akkor egész közvetlen közelből ötször lőtt reá az asszonyra, de mely lövések közül csak egy talált veszedelmes sebbel . . . Azután a pedig a szerelmesétől megvadított fiatal ember, k menekült a faluvégére, hol a vályog vető gödrök közt a mély vízbe akarta magát fojtani, de nem sikerült neki, sőt a revolverével is hiában csattogtatott, mert nem volt több golyója . . .

A kaczkias paraszt menyecske aligha marad életben, a szerelmes gyilkost pedig elfogta a csendőrség . . .

És a pipacs virágok, mint véres foltok piroslottak a düllő ut mentén, mikor a csendőrök szuronyok között kísérték vissza a faluba a bujkáló gyilkost s este volt . . .

Három halálos szerencsétlenség Hajdúvármegyében.

— Egy megégett gyermek és két vízbefuult ifju. —
— Saját tudósítónktól —

Debreczen, június 30.

Hajdúvármegye a gyilkosságok, öngyilkosságok és szerencsétlenségek színhelye volt a napokban. —

Lapunk más helyén adtunk hirt azon rémitő esetről, hogy 4 községben egy nap alatt 6 halál a lővésgázó öngyilkosság történt s hogy tegnap Kabán egy parasztleány 6 lővéssel terítette le volt szeretőjét s aztán a gyilkos akart öngyilkos lenni.

Ezekhez az elremitő esetekhez járulnak azok a hírek, melyekről most vettünk tudomást. Nádudvaron egy két éves gyermek véletlen szerencsétlenség következtében összeégett s meghalt, ugyancsak Nádudvaron egy ifju a vízbefuult, Szoboszlón pedig a Kösély folyásában merült el egy 20 éves fiatal ember. Elborzad mindenki ez óriási szerencsétlenségek hallattára, a midőn ily iszonyu emberpusztításról van szó s ily rövid idő alatt.

Ezek a szerencsétlenségek részint vigyázatlanságból, részint ifjui gondatlanságból származnak, de hiszen lehet már azokou segíteni, mikor mind a három áldozat kiterítve fekszik a ravatalon.

Az egyes esetekről tudósítónk a következőkben értesitenek bennünket röviden:

Gál Mihályné nádudvari asszony a konyhában volt elfoglalva a főzessel. Két éves kis Miska fia ott sündörközött körülötte. Mikor a leves megfőtt, az asszony letette azt a földre kihűlni.

A kis Miska gyerek odatipegett a tálmellé s azt felakarta venni, miközben a földre esett s a forró levest magán végig öntötte. A kis Miska gyerek aztán egy nap alatt egész sebeibe belehalt.

Mivel azonban a hatóság úgy látja, hogy itt vétke vigyázatlanság esete fogor fenn, feljelentette az esetet a szolnoki kir. ügyészségnél, mert az eset már a kunmadarasi határban a tanyán történt.

A másik két eset vízbefuulás volt. — Az egyik szintén Nádudvaron történt. Hornyák Sándor nevű fiatal tanoncz gyerek társával együtt kiment a falu végén levő mély vályogödrökbe fürödni. Egyszerre a társa látja, hogy Hornyák ijedten kapkod levegő után s rémitően kiabál segítségért. — Felkapta a ruháját s rohant be a faluba. De mire kiértek az eset színhelyére s kihúzták a vízből, már halott volt.

A harmadik eset pedig H. Szoboszlón történt, ahol a kicsiny Kösély patakba fulladt bele Borbély István nevű 20 éves ifju.

S ezzel bevégeztük ezt a rémes krónikát, melyről sajnos, hogy hirt kellett adnunk.

Ujdnoságok.

* **Városi közgyűlés.** Debreczen 32. kir. város törvényhatósági bizottsága jövő havi rendes közgyűlését — mint értesülünk — valószínűleg július 22-én tartja meg.

* **A földmivvelésügyi miniszter Debreczenben.** Darányi Ignác földmivvelésügyi miniszter, az államtitkár és több műszaki tanácsos kíséretében a jövő hó folyamán — mint budapesti tudósítónk távirja — Debreczenbe jön. A miniszter ugyanis a folyamszabályozási munkálatok megtekintése végett be fogja utazni a tiszai vonalat s az uti program szerint egy napot Debreczenben is fog tölteni. A miniszter kíséretével a jövő hó 6. és 7-e közt fog utra kelni.

* **Herczegovinai vendég.** A 39-ik gyalogezred egyik kiváló fiatal tisztje érkezett a napokban Herczegovinából haza Debreczenbe. — Az erősen megbarnult s megfűrtasodott Lakó Imre főhadnagy, ki már évek óta állomásozik kint a regényes balkán-országban, hol még ma is karsu mecsetekről kiáltozza imáit a muezzin... Azután a tüzes szemű szerb leányok s egy egy fátyolozott török goszpodina is... Laky Imre főhadnagy, ki egykor mint író is fényes sikerrel forgatta a pennát, ma a kardnak válik díszére s egyik az ezred legképzettebb, legszenvedélyesebb »patrol-tisztjeinek«, mely szolgálat pedig ép Herczegovinában és Boszniában a főfontosságú, veszedelmekkel, kalandokkal összekötve. Lakó Imre főhadnagy pár heti szabadságot Debreczenben fogja eltölteni, aztán pedig visszater zászolájához, melyet az idegenből, majd őszel fog a nagyvárad zászoláj felváltani.

* **Kugler Mihály bucsuzása.** Az államvasutak debreczeni üzletvezetőjének egyik derék, köztisztviselő tagja: Kugler Mihály felügyelő bucsuzott el tegnap tisztviselő társaitól. Az államvasutak igazgatóságához kinevezett felügyelőt tegnap keresték fel tisztársai hivatali helyiségében s midőn kifejezést adtak újabb előléptetése felett érzett örömkönet, hozzávaló szeretetük biztosítása mellett meleg szavakban vettek tőle bucsut. Kugler Mihály meghatóttan mondott köszönetet s kijelentette, hogy debreczeni derék tisztársait a messze távolban sem fogja elfeledni. Eután az üzletvezetőség tisztikara nagy számmal jelent meg az Angol királynő szállodában, ahol a távozó felügyelő tiszteletére bankettet rendeztek s ahol a pohárköszöntőknek alig akart vége hossza szakadni.

* **Egy orvos kitüntetése.** Mindenkinél emlékében él még bizonyára az a szép kitüntetés, melyben — királyi felsége dr. Popper Alajost részesítette, midőn a Ferencz József rend lovagkeresztjét adományozta neki. De mivel a jeles orvos most fűrdön tartózkodik, a főispán nem a legközelebbi júliusi városi közgyűlésen adja át a szép kitüntetést az ünnepeltnek, hanem a következő városi közgyűlésen és pedig szép ünnepélyességek között.

* **Az Andaházy-Szilágyi intézet ügye.** Az Andaházy-Szilágyi intézet kárára elkövetett állítólagos visszaélések ügyében még a vizsgálat folyton tart. Az egyházkerületi időszaki tanács július hó 10-én ülésezik ez ügyben. A városi tanács pedig, mint utjabban értesülünk a 6 tanács tag által benyújtott indítvány alapján Komlóssy Arthur főjegyző és Ábrahám László t. főügyészt küldötte ki az alapítólevél tanulmányozására.

* **A csirizgyár románcza.** Tudvalevő dolog hogy a csirizgyár egész nap ott kellemtlenkedik a N.-Hatvan utcán buzével elundorítva az egész utca lakosságát. A gyár ellen már régebben intéztek a szomszédok kérelmet a városi tanácshoz, melynek az csak annyiban adott helyet, amennyiben a csirizgyári gőzmozgató gázmotorral helyettesíteni rendelte. Kohn Adolf és Lipót cég, a gyár tulajdonosa

feltebebevé, ma érkezett le a szigorú vizsgálato telendelő belügyminiszteri leirat, mert a gyár ipartelepítésének engedély nélkül áll fenn, s az 1887. 17 §-ba ütközik s mint iparkihágás büntetendő cselekményt képez, a mennyiben a gyár a szomszédok beleegyezése nélkül állítottatott oda.

* **Számonkérőszéki ülés a városnál.** A városi számonkérőszék július hó 30-án ül össze gróf Dégenfeld József főispán elnökelete alatt, hogy megvizsgálja a tisztviselők első félévi tevékenységét.

* **A Csokonai kör képviselőjében.** A derecskei kaszinó elnöksége átiratot intézett a debreczeni Csokonai-körhöz, a melyben a nagyvárad Szigligeti társaság július 4-én Derecskén tartandó felolvasó ülésére hívja meg a kör tagjait. A felolvasó ülésen, mint értesülünk, dr. Benedek János a Csokonai kör érdemes titkára fogja a kört képviselni.

* **A csodadoktor védelme.** Lapunk tegnapi számában megírtuk Tápai-nak, a már régen híressé vált csodadoktornak legújabb »esetét«. A mai kihallgatáson különben azzal védekezett, hogy ő neki isteni adománya felismerési bajt; hogy ő ingyen gyógyít! A Deczkiné esetére különben azt mondja, hogy ő csak a gyógyszerekre kérte a 10 forintot anélkül, hogy elöljáróságától. A rendőrség azonban oem fogadta el az istenre hivatkozó védelmet, s az ügyet áttette a kir. főügyészséghez.

* **A budapesti „Ébredés” dalárda Debreczenben.** Mint értesülünk a budapesti nyomdászok »Ébredés« dalárdája, mely tagja az országos dalárszövetségnek és a legutóbbi orsz. dalárversenyen is szép sikerrel állta meg helyét, a debreczeni könyvnyomdászok jubileumi ünnepélye és az országos nyomdászkonferenciára iránt való kollegialis tiszteletből városunkba érkeznek aug. hó 20-án, hogy a másnap aug. hó 21-én tartandó jubileumi dalestélylyel egybekötött táncszertelen közreműködjenek és ez által a jubileumi ünnepély fényét emeljék. Hisszük és reméljük, hogy városunk minden szépért és nemesért lelkesülő közönsége — méltóan régi jó hírnevéhez — szíves vendégszerettel fogadja a körünkbe érkezendő nyomdászokat és a fővárosi »Ébredés« dalárdát.

* **Az iparos ifjuság nyári mulatsága.** A debreczeni iparos ifjuság önképző egylete 1897. évi július hó 4-én vasárnap, a nagyerdei »Dobos« pavilonban, mint már többször írtuk, nyári táncmulatságot rendez, mely, hogy sikerüljön, mindent elkövet a százszáz bizottság. Belépti-jegy személyenként 1 frt. Család-jegy 3 személyre 2 frt. Kezdeté este pont 9 órakor. Felülvezetések köszönettel fogadjatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók: Droppa J., Kostya János, Szifft Aladár, Szedlák József urak üzleiteiben, az egyet Hatvan-é czai helyiségében és este a pénztárnál.

* **Tűz a macsi uradalomban.** Steinfeld Mihály macsi uradalomban tegnap nagy tűz volt. Az ott felhalmozott nagymennyiségű takarmány még eddig ki nem derített okból kigyulladt s teljesen elégett. A tűz továbbterjedését az uradalom emberei akadályozták meg.

* **Debreczen legelegánsabb étterme** és sörcsarnoka, a Dreher-féle sörcsarnok holnap, jul. 1-én a Magyarai testvérek zenekara közreműködésével nyitattik meg.

Táviratok.

Országgyűlés.

— Saját tudósítónk távirata. —

Budapest, június 30.

A képviselőház mai ülésén megkezdették a cukoradó törvényjavaslat tárgyalását, melyet Neményi Ambrus előadó ajánlott elfogadásra.

Komjáthy Béla hosszabb beszéd után határozati javaslatot nyújtott be arra, hogy terjeszse be a kormány úgy az önálló vámtérület, mint ennek keretében a cukoradó megoldására javaslatot.

Lukács miniszter védte a javaslatot, hivatkozva a sürgősségre ajánlja annak elfogadását.

Jagics interpellált ezután a katonai akadémiai alapítvány ügyében, a mire Fejérváry kielégítőleg felelt.

A forrongó Alföld.

Budapest, jun. 30. A Debr. ered. táv. A csongrád megyei Pallavicini birtokokon a sztrájk teljes erővel kitört. Erdélyből hozattak vasuti munkásokat, a kik 1 frt 50 kr napszámért elvállaltak a munkát, de tegnap-lőtt egész nap alig arattak le 6 holdat. — Ebből nyilvánvaló, hogy a kormány összegyűjtött munkásai semmit sem érnek, maguk a birtokosok is borzadnak tőle. A kisteleki munkások levelet kaptak az orosz házaiktól, hogy ne merjenek kisegítőül jönni, mert lékaszabolják őket.

Ezért a kistelekiek az utolsó pillanatban megtagadták a munkát. Most erőszakkal akarókat elvinni.

Obstrukció 1891-ben és most.

— Érdekes reminiscenciák. —

Az ellenzék akciója a sajtószabadság kérdésében már már akut jelleget ölt. A kormánypart kínos helyzetében ezt az akció elnevezte a parlamentáriszmus lesüllyedésének. Nem ide tartozik az ellenzék megvédése e váddal szemben.

Hanem e helyett azt akarjuk feltüntetni, hogy az 1891-iki közigazgatási obstrukció és a kormánypart akkori viselkedése mennyire hasonló, sőt majdnem ugyanaz, mint a milyen a mai helyzetben.

Az ellenzék akkor is a becsületes kapacitálás zándékával ment a harcba és csak miután már látta a kormánypart konok és macacs viselkedését, csak akkor lépett át az obstrukció igazi terére.

Rendkívül érdekes, hogy a kormánypart és az akkori miniszterelnök: Szapáry Gyula gróf ugyanazokkal a fogásokkal akarta leszerelni az ellenzékét, mint most Bánffy. Az ellenzék azonban nem hajtott e híresztelésekre és hogy győzelmesen került ki a harcból: azt mindenki tudta.

Ennek a közigazgatási, valóságos obstrukciónak néhány érdekes és frappáns fázisát akarjuk itt föleleveníteni, illusztrálásul annak, hogy nincs semmi új a nap alatt és a mint Bánffy most saját pártját ázzal véli összetartani és az ellenzékét megfenyegetni, hogy a ház fölözlatásáról terjesztet sejtelmes híreket: úgy megtette ezt Szapáry Gyula gróf is, tudniillik félhivatalosai híresztelték ezt, de sokkal előbb vonta vissza a közigazgatási javaslatot, mint az akkori országgyűlés feloszlata bekövetkezett.

A közigazgatás államosításáról szóló javaslatot 1891. május 30-án kezdte tárgyalni a képviselőház.

Megelőzőleg épp úgy, mint most, a szapadelpárt értekezletén Szapáry Gyula gróf kijelentette, hogy a kormány e törvényjavaslatához határozottan ragaszkodik és »kénytelen kéri a törvényjavaslat lényegére nézve a párt egyetemének támogatását«. Többen jelentették ki akkor, így Kemény János báró, Gyürky Ábrahám gróf, Domahidy István, hogy nem fogadják el a javaslatot és kilépnek a pártból és akkor föllállt épp úgy, mint most Tisza Kálmán s igen megtámogatta Szapáry Gyula grófot, a javaslatot feltétlenül elfogadván.

Az ellenzék harci készülődését nem za arta meg a kormánypart támogatása. Sőt inkább: nagyobb ellentállásra készítette. Bar mint említettük, a kapacitálás fegyverével és a nemzeti jogok védelmének jelszavával indultak a harcba, az obstrukció fogalma akkor is erősen kísértett.

Rendkívül érdekes e szempontból Károlyi Gábor grófnak egy zsenialis nyilatkozata, a melyet éppen a Magyar Hírlap munkatársának kérdésére tett ebben az ügyben, kilelentvén:

„Törvénnyel ez. A törvényjavaslatnak (t. i. közigazgatás átalakításáról szóló) 260 szakasza van. Mi függetlenségi képviselők kilenczvenen tömörülünk a javaslat ellen. Már most, ha mindegyikünk három módosítással áll elő mindegyik egyes paragrafusnál és minden módosításnál és új javaslatnál heves vita után névszerű szavazást kérünk nem: szeptemberig, nem is novemberig, hanem — könnyen kiszámíthatja pontosan — negyvenhét esztendőig kihúzzák a vitát és a javaslatból nem lesz törvény.”

A függetlenségi párt ugyanez időben elfogadta Károlyi Gábor indítványát, amely szerint, tekintettel arra, hogy a függetlenségi képviselők az aratás idejének beálltával hazaszélednek: egy huszonöt tagból álló bizottságot szerveztek, a mely állandóan a fővárosban tartózkodik.

A május 30-án megkezdett vita nagy hévvel indult meg. Kormánypárti szónokok beszéltek a javaslat mellett, az ellenzékiek ellene.

Ugy, mint a 16-ik §. vitájánál. De mi történt már kilencz nap múlva? Az, a mi most, több kormánypárti szónok nem jelentkezett.

És mit irt akkor a „Bud. Tud.”? Azt, hogy „néhány nap múlva vége lesz az általános vitának”. Ez történt június 9-én. Ugyanekkor a függetlenségi párt vitarendező bizottsága kiszámította, hogy a vitának körülbelül július 10-én lesz vége. És kinek lett igaz, a Bud. Tud.-nak? vagy a vitarendező bizottságnak? A vitarendező bizottságnak.

A kormánynak igen melege lett. És már az általános vita harmadik hetében (most a negyedikben) jött a hír Béc-ből, a „Pol. Kor.” útján, hogy „ily körülmények közt el kell rá készülni, hogy a kormány az utolsó eszközökhöz fog nyulni: a képviselőház feloszlatásához.”

A rémhíreknek ezzel nem lett vége, épp úgy, mint nincs most se végük, se hosszuk. Akkor Szapáry gróf a „Pol. Kor.” által így fenyegette az ellenzékét: „Ha a szélőbal az obsztrukciót a véletelig vinné, nem lesz az országban egy ember sem, a ki a kormánytól megtagadná ama jogot, hogy olyan rendszabályokhoz nyuljon, melyek a közigazgatási reform felett való tárgyalás normális, zavaralan lefolyását lehetővé tennék.” Most: a félhivatalos sajtó egy váratlan, de föltétlenül akotmányos fordulatot helyez kilátásba.

A kormánypártot, az akkortól is, a mostani is jellemzi az értekezlet, amelyet a szabadelvű párt a vita ügyében július 7-én tartott. Szapáry miniszter kijelentette ekkor, — hogy míg a törvényjavaslat nincs letárgyalva az utolsó szakaszig, az ülések felfüggesztéséről vagy a ház feloszlatásáról szó sem lehet. Szapáry gróf ugyanakkor kerte a pártot, hogy

„ne téveszsze szem elől a parlamentarizmus és a haza érdekeit s vegye figyelembe, hogy mit szólna a világ, ha azt látná, hogy olyan erős többség, mint ez a párt, megfélemlít né magát a kisebbség által.”

A párt zajos helyesléssel fogadta a „szertett pártvezér” kérelmét. Ezt az értekezlet meg nem tartották meg a mostani vita ügyben es alkalmasint nem is tartják meg.

Negyvenkét napi általános vita után július 13-án történt meg a szavazás, amelynek eredménye természetesen az volt, hogy a javaslatot nagy többséggel elfogadták.

Rögtön a szavazás után pedig az ellenzék megkezdte újabb akcióját.

Prónay Dező báró, mint pártonkívüli azt az indítványt tette, hogy a javaslat részletes tárgyalását halasszák el őszig. Szapáry ragaszkodott a részletes tárgyalás folytatásához.

És a függetlenségi párt elhatározta rögtön elhatározta, hogy megindítja a harcot a kormányellen.

A halasztási indítvány felett névszerű szavazást kért másnapra.

Irányi Dániel indítványa felett, mely a választási cenzus leszállítását és a választások tisztaságát követeli névszerű szavazást kért másnapra.

Csatár Zsigmond indítványa felett, melyben az országgyűlésen elmondott beszédek közlését követeli a hivatalos lapban: — névszerű szavazást kért másnapra.

Hu-zonnyolezan iratkoztak föl a javaslatnak csak a címéhez.

Szapáry Gyula gróf igen rosszul érezte magát. Ő kezdett most már alkudozásokat az ellenzékkel. Szapáry Gyula gróf Irányi Dánielt apponyi Albert gróf és Ugron Gábort értekezletre hívta és azt ajánlotta nekik, hogy engedjék a közigazgatási törvényjavaslat első fejezetét simán és gyorsan letárgyalni és ez esetben ő az üléseket elnapolná őszig. Az ellenzék vezetői azonban kijelentették, hogy a vakáció kedvéért egyetlen paragrafut sem adnak föl.

Ily körülmények közt folytatta akcióját az ellenzék és a ház akkori tárgyalásait még nevezetesebbé tették az időközi szenczácziók. Így az Uzzelácz-affér ez időben szerepelt a ház előtt és ez időben látott napvilágot a Magyar Hírlap szenczácziós leleplezése a német színház érdekében való fellegfolyamodásról, a mely természetesen foglalkoztatta a ház üléseit is.

Az ellenzék szilárdan kitartott álláspontja mellett. Értekezletén elhatározta, hogy a nyári szünet kérdését elvi kérdésekkel kapcsolatba hozni nem engedheti.

Ellenben ki nem tartott ki szilárdan álláspontja mellett?

A kormánypárt és Szapáry miniszterelnök.

Augusztus 4-én tartotta meg nevezetes értekezletét a szabadelvű párt, amelyen Szapáry Gyula gróf kijelentette, hogy ily körülmények közt a tanácskozást folytatni nem lehet és menthogy az ellenzék akár most, akár ősszel folytatná akcióját: a javaslatnak a napirendről való levételét kell indítványozni. Így is történt.

És mihielyt a házban az első szakaszt letárgyalták a második szakaszról beadta Szapáry gróf ezirant való módosítását.

Így született meg a lex Szapáryana. Vajjon mi lesz a lex Erdélyanából?

KÖZGAZDASÁG.

A sárga répa nagyban termesztése.

Nagyobb városok közelében különösen pedig azóta mióta a vidéki terméket a budapesti vásárocsarnokokban is értékesíteni lehet, a sárgarépa nagyban termelése igen jövedelmező dolog. Erre vonatkozólag álljanak itt a következők:

Nagybani termesztésre leginkább ajánlható a narancsszínű óriás sárga répa, a salaföldi avagy a vörös édes Alvinghan. Éghajlat dolgában nem válogatós, legjobban a nedves tavaszt s a hosszú őszet kedveli. Fontos dolog, hogy a talaj mély és porhanyó legyen, kavicsos vagy nagyon agyagos területe nem érdemes termelni, általában véve azonban ott, ahol a rozs jól megterem, sárgarépa is termesztethető.

Termelésnél igen fontos továbbá, hogy a talaj jó trágyaerőben legyen, miért is a talaj erős trágyázása nagyon is kívánatos. Legalkalmasabb a szarvasmarhatrágya, ott azonban ahol a termésmennyiséget emelni, fokozni akarjuk, helyesen csölekszűnk, ha mesterséges trágyákat is alkalmazunk, a melyek a sárgarépanál ép úgy mint egyéb gyökérnövényeknél a termés mennyiségét még jó trágyaerőben lévő földeken is rendkívül emelik. A szuperfoszfátot, de különösen a chililétromot hálálja meg leginkább, előbbiből holdanként 100 kgramot, az utóbbiból pedig 50 kgramot alkalmazva.

A talajt ősszel 30 cmre kell felszántani

mélyítőt eresztvén az eke után, tavasszal csak grubberoztatni kell a talajt, mire a vetés megkezdhető, olyan módon, hogy a talajt a sorhúzóval megjárattuk s az így létesülő sorba a magot kézzel elhintetjük és pedig márczius végén vagy április elején: szárazabb időben, korábban, nedvesebb éghajlat alatt valamivel későbbben.

A magot gipszel esetleg homokkal vagy fűrészpórral kevervén kell vetni s összekeverés előtt jól összedörzsölni nehogy csomósodva legyen. Holdanként 2—3 kgnál többet elvetni nem célszerű, különösen igen sűrű lesz. Elvetés előtt a mag csiraképességéről meg kell győződni. Elvetés után a talajt egy könnyű hengerrel meg kell járattani.

Kikeles után a sorközök azonnal sekélyen megkapálandók gyomosítás céljából a mint a gyomok újra kinőnek a második kapálás foganosítandó most már mélyebben. A második kapálás után kell a sárga répat erjezni, akkor a mikor kisujj vastagok, — úgy hogy 8 cmre álljanak egymástól, az erjezést csak eső után lehet végezni s addig kell várni, míg a talaj erre a célra elég puha. A szedés minél későbbben eszközöltetik annál jobb, sőt a betakarítást kora tavaszra is lehet hagyni, mert a gyökereknek a téli fagy nem árt, kézzel való szedésnél a villa, ásó használandó, de ekével is lehet. A gyökerek felszedése alkalmával a levélzet róla eltávolítandó. Téltre vermekben — föld között — lehet eltartani. Termés mennyiség 200—300 m. m. holdanként jó és szuperfoszfátot tartalmazó talajokon 500—600 métermázsa is.

Budapesti gabonátözsde

június 28

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

Búza	kilós	Ar 100 kg.	kilós	Ar 100 kg.
Bánsági ó	76	8.40—8.55	80	8.95—9.00
„ „	77	8.65—8.75	81	9.00—9.05
„ „	78	8.75—8.80	82	—
Tiszavidéki ó	79	8.85—8.90	—	9.00—9.05
„ „	76	8.45—8.75	80	—
„ „	77	8.80—8.85	81	9.05—9.10
Pestvidéki ó	78	8.85—9.00	82	8.9—9.05
„ „	79	8.00—9.00	—	—
„ „	79	8.50—9.05	80	—
Fehérmegyei ó	76	8.75—8.80	81	—
„ „	78	8.85—8.85	82	9.00—9.00
„ „	79	8.90—8.95	—	8.95—9.05
Bácskai ó	76	8.60—8.70	80	—
„ „	77	8.75—8.80	81	9.00—9.00
„ „	78	8.80—8.85	82	9.00—9.05
Észak magy	79	—	—	—
„ „	78	—	—	—
„ „	79	—	—	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
Rozs elsőrendű új	70—72	6.55—6.60
„ másodikrendű „	—	6.50—6.55
Árpa takarmánynak „	60—62	4.60—5.00
„ égetni való —	62—64	5.65—6.15
„ serföldei —	64—66	4.—4.05
Zab — — — új	39—41	3.90—3.95
Tengeri bánsági — új	—	4.10—4.30
„ más nemű „	—	3.35—3.90
Répcze bánsági	—	3.20—4.50

Sertés vásár.

június 28

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai: Nehéz (páronként 320 kilogrammon feüli súlyban) 53—54 krajczárig, közép (páronként 250—260 kilogramm súlyban) 54—55 krajczárig könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő súlyban) 53—54 krajc ár.

Sertéslétszám: 1897. évi június 26-ik napján volt készlet 33 374 darab, 1897 június hónap 27-ik felhajtattott — drb, 1897 június hónap 27-ik napján szállítottott 965 drb. 1897 június hónap 28-ik napjára maradt készletben 33 409 drb. A hizott sertés üzlet-rányzata változatlan.

Sertés-konzumvásár. A földművelési miniszter a sertéseknek a budapesti sertéskonzum vásárról a vidékre való szállítását rendelet útján beszüntette. A vidékre ezentúl csak Kőbányáról lehet sertéseket szállítani.

CSARNOK.

A prágai gheftóból.

— Kohn S. zsidó története. —

Fordította: ifj. Móríc Pál.

Egyedül jogositott magyar fordítás

Az ellenlábások. 13.

Már tizenegy óra volt. Schmeling haragosan, ingerülten járt fel s alá a szobában. A nyitott héber könyv ugyan ott hevert az asztalán, de nem volt kedve az olvasáshoz sem. Majd az ablakból bámult ki, de abban sem telt gyönyörűsége. Annyira izgatott volt, hogy egy helyen már nem is tudott maradni. Elhatározta, hogy sétál egyet a köruton, hol ismerősökkel találkozván, gondolta, majd csak jobban telik az idő, majd inkább oszlanak boros gondolatai. És már öltözködött, indulni akart, midőn az előszobából kopogós lépteket s hangokat hallott. A eselédleánytól kérdezte valaki: Itthon van az ur? Jól ismerte e lépteket, e hangot, de még magát a kérdezőt is, hisz ez Reb Izroel Schachner volt! Vagy talán felizgatott képzelődésében csalódott volna, hasonlólag, mint a délibáb képeivel? Lázasan reszketni kezdett, már kiakart rohanni, hogy bizonyosabb legyen, mikor kinyílt az ajtó és Schachner esendesen, zavartan belépett. Pillanatig mindketten hallgattak. Schmelingnek a könyv is kiperdült szemeiből, tehát mégis Schachner volt a szelidebb, az engedékenyebb. Hozzá akart tehát sietni, hogy megöleli, hogy kezét megszorítja, hogy mai születése napján feltárja előtte szive minden jókívánságait. De Schachner leküzdvén zavarát, mintha a Schmeling barátilag nyújtott kezét nem is látta volna, reszkető hangon így beszélt:

— Soha életemben nem jöttem volna hozzád, mert legutóbb úgy megsértettél... Hát azt hiszed, hogy azt a néhány forintot, mit már majdnem hetven év óta gyűjtögetek, előtted rejtegettem, ekkor Schachner akadozni kezdett, Schmeling látta, hogy már közel áll a sírúhoz. És aztán mintha esőp eszed sem lett volna, még azt is követelted, hogy azt a bajjal bőjtellel összekuporgatott esekély pénzt husra, sörre lakmározzam fel. Hogy ne csupán szombaton s ünnepi napokon lakmározzak, a mint irva van s ami ellen nem is lehet tenni, hanem még hétköznapokon is. De mégis mit csináljak veled? Vagy akartam vagy se, hiába erős daczomnak, elkelted hozzád jönnöm, megmondom miért — mert te uram vagy, én szolgád!

Schachner nagyot sohajtott s az izzadtságot letörölte homlokáról. Mintha kínai nyelven beszélt volna Schachner, Schmeling annyit sem értett meg beszédjéből, hogy szinte azt hitte, ezimborája meg örült. Pedig látszott, még mondani

akart valamit, de annyira meg volt illetődve, hogy reszkető ajakán egy szót sem tudott kinyögni. Hanem gyorsan kigombolta a kabátját, benyult a zsebbe s előhuzta azt a vitás harisnyát, melyen összeveszték s melyben Schachner az ezüst pénzeit tartotta, aztán hallgatva kirázta az asztalra az ezüst tallérokat. Reszketett az izgatottságtól a keze, míg a tallérokat össze számolta, darabonként három sorban össze rakogatta. Kitént, hogy mióta szakítva éltek, a Schachner vagyona két tallérral szaporodott.

Schmeling feszült figyelemmel nézte a Schachner műveleteit, várván, hogy végre majd csak megmagyarázza eljárását s kiderül, hogy az öreg örült vagy sem?

Végre megszólalt Schachner.

— Reb Natel, én már rég tartozom neked ötven forinttal. Elhíhated, hogy szerettem volna rég letörleszteni az egészet. Kuporgattam, kuporgattam, de hiába, mert bármint igyekeztem, törekedtem is, ennél a esekélységnél többet nem voltam képes összegyűjteni. Majd a szegény boldogult feleségem volt sok ideig fekvő beteg s a betegség félémésztette a sok pénzt, aztán a gyermekek is — bizony, ha néhány forintkát összekaparihattam, mindig merült fel valami kikerülhetetlen költség.

Folyt köv

Szerkesztői üzenetek.

May bácsi 48/49-es honvédfőhadnagy Arad. Kedves sorait örömmel olvastam, s e nemvárt megemlékezés — a távoli szép Aradból — kimondhatatlanul jól esett. Kívánom tartson meg még sokáig jó emlékeztében s maradjon mindig még csak él, a mi fiatalos jókedvű, vaseségű és figyelmes May bácsink. Üdvözlöm az egész asztaltársaságot.

Paulus.

Erzsike Sziget. A levél a jelezett kezekhez eljutott, mely ur is, utólagos, kegyes engedelmével arra magán uton válaszolni fog. Nagyon alkalmas érkezett, most már azonban az ígért prózát várjuk, ha majd több ideje s érkezése lenni ami legkedvesebb, legbüzböbb munkatársunknak.

Két fiu mellé uri családba kerestetik egy nagyobb tanuló a szünidő tartamára, ki a gyermekekkel foglalkoznék. Fizetés megegyezés szerint.

Jelentkezni lehet július 2-áig Szent-Anna-u. 2312. sz. a.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékokat észlelünk sietünk az legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok stb. mit tesz az? Úgyet se vetünk rá. Hát ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megbosszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, ép úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. — **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése** amit — idejekorán használva. Egger kellemes ízű Sodapasztilája csakhamar beszüntett (1 doboz ára 30 kr.). **A tüdő, torok és mellbajok, köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek** — Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 és 1 ft Próbadoz 25 kr.) — Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár: **Nádorgyógyszertár.**

(Dr. Egger Leó és Egger J.)

Budapest, Váci-körút 17.

Eladó

Nagy-Károlyban „I. Temetkezési vállalat“ czim alatt régebb idő óta főnálló élénk forgalmu üzletem az összes felszereléssel, előnyös feltételek alatt

Vetzák Ede.

Utólérhetetlen

volt és lesz mindég a

PREMIER-KERÉKPÁR.

uivel csakis ezek épülnek

Helical-csőből

és mert

legmagasabb ellenálló képesség
legtökéletesebb biztonság
legegyszerűbb szerkezet
legkönnyebb menés

öszpontosul benne.

The Premier Cycle Co. Ltd. (Hillman, Herbert & Cooper.)

Műhelyek:

Eger (Csehorsz.) Coventry (Anglia) Doos (Nürobergnél.)

Évi készítés 60000 drb. — Árlap ingyen és bérmentve.

Egyedüli eladás Debreczenben:

Killer Ede.

A M. K. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK Vezérügynöksége

Budapest, Váci-körút 32. sz. a.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplőgarnitúráit, ipari czelokra alkalmas „Compound“ lokomobíljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolót, Stibor-féle körfürészeit, kaszáló és aratógépeit,

továbbá **SACK-féle ekéit, vetőgépeit, boronáit és egyéb gadasági gépeit.**

A Fairbanks-féle mérleggyár kizárólagos képviselője.

— Arjegyzék ingyen és bérmentve. —

DRÉHER-féle sörcsarnok, főpiacz, a volt »Központi kávéház« helyén.

Megnivilik július hó 1-én MAGYARI TESTVÉREK zenekarának közreműködése mellett.

Kényelmes és modern berendezés, nyári és téli udvarkerttel. — Elsőrangú étterem; dús villásreggeli; választékos déli és esti étlap. — Legjobb minőségű sörök, kizárólag Dréher Antal serfőzdéjéből. — Kerti és hegyi borok jó hírnevű termelőktől. — Jutányos árlap, előzékeny és pontos kiszolgálás.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri, tisztelettel

MARKUS JENŐ vendéglős.

Ritka alkalom.
Üzlet átalakítás miatt
alant felsorolt áruk
olcsó árban
beszerezhetők
Ifj. Kovács S.
czégnél

Kossuth-utca 1-ső tkpéztár épület.

Ezelőtt. Most.

Imperiali vászon 23 mtr. 1 vég	15.—	8.—
Rumburgi » » »	13.—	7.—
Stefania » » »	12.—	6.50
Creász » » »	10.—	4.80
Lepedő » 155 cmt. széles 1 mtr.	1.10	60
Schiffon 50-es 23 mtr. 1 vég	9.—	5.25
» 100-as » » »	10.—	5.75
» 150-es » » »	10.50	6.—
» 200-as » » »	11.—	6.50
» R. » » »	12.—	7.20
Ingek sima 1-es minőség	1.50	1.10
» » 2-ös » » »	1.75	1.30
» » 3-as » » »	2.—	1.50
» » 4-es » » »	2.25	1.65
Ugyanez redős mellel 15 kr. drág. drbkint		
12 pár 5-szörös kezelő	4.80	3.60
12 db. 5-szörös inggallér 8 formában	2.40	1.90
1 drb. Touristaing	2.50	1.50
1 » » satén	2.—	1.20
1 » » Tricó	1.90	1.10
575 pár karlsbadi férfi cipő	5.—	3.—

női gyermek sárga czipők bámulatos olcsó árban.

1 drb. köpper lábravaló 1-es	1.20	75
1 » » » 2-ös	1.50	90
1 » Gradl vászon 3-as	1.80	1.—
12 p. kötött nyers férfi h.	3.60	2.20
12 p. » czérna	4.80	2.80

női és gyermek fekete harisnya bámulatos olcsó árban.

1 drb. kötött férfi alsó ing	50	30
Puha kalapok minden színben	1.75	85
Kemény kalapok	3.—	1.25
12 drb. női batiszt zsebk.	3.—	1.50
12 » » » » »	3.60	1.80
12 » » » » »	4.20	2.10
12 » » vászon » » »	4.80	2.40
12 » » czérna » » »	5.20	2.75
12 » » » » » » »	5.80	3.—

Nyakkendők 10 krtól feljebb.

Utibőröndök, Női nap és eszernyők, bőr-
árak, fésűk, kefék, szappanok, fogkefék,
sétabotok, dísztárgyak, játékaruk áruk stb.

bámulatos olcsó árban
fenti czégnél beszerezhetők.

Vilmos-féle sörcsarnok

(Sas-utca 18. szám.)

Van szerencsém a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlani kitűnő magyar konyhámot nem különben tisztán kezelt boraimat, melyből

1 liter új bor a legjobb minőségű 36 kr.

» O bor prima » 50 »

Abonnomokat elfogadok a legjutányosabban étlap szerint havonta 18 frtért, napi abonnomia ebéd és vacsora 70 kr étlap szerint. Abonnomia könyvecskék 20% engedménnyel egy 12 frtos abonnomia 10 frt, 6 frtos abonnomia 5 frt. A kitűnő Kőbánya Királyserfőzdének korona söre folyton friss csapolás 1 pohár 8 kr., 1 korsó 13 kr.

Konyhám vezetése saját felügyeletem alatt áll, mely engem abba a kellemes helyzetbe juttat, hogy t. vendégeim minden igényeinek tökéletesen megjelhetnek.

Tömeges látogatásért esd

Breyer M. Károly a Vilmos-féle sörcsarnok
kezelő vendéglőse.

Villásreggeli naponta dús választék, délbe, este gazdag étlap (zóna). Hetenként kétszer cigányzene.

Minden pénteken szegedi **Halászlé és Turós-csusza**
Czigányzene.

SERSON C. H.

tapeta gyára Sz. Morva-Neustadtban.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy itt helyben Várad-utczán, a Bank-palotával szemben, t. Szalay ur házában úgy **Kolozsvárt**, Monostor-utca 9. sz.

állandó tapéta raktárt

nyitottam,

hol mindég a legújabb gyártmányaim a legizlésebb kivitelben találhatók.

Miután gyáramban a legolcsóbb tapeta is maizléssel van kiállítva, **olcsón** csinos tapetirozást eszközölhetek.

A tapeták hatása emelésére itt helyben papir-gyurmából megfelelő színes dombor díszletek készülnek, melyek alkalmazásával a szobák többé nem színes papírral bevont skatulyákhoz hasonlítanak.

Főtörekvésem; szolid áron szolid munkával szolgálni, mit annyival inkább tehetek, mert a kiadási többlet, mit a tapeta árus kénytelen felszámítani, nálam a megrendelő javára esik; de még a legújabb mintákban válogathat.

A n. é. közönség pártfogását kérve, szolid munkámért kezeskedem.

Serson C. H.

Együttal tudatom, hogy a helyes és izlésebb kivitelhez szükséges pótmunkákra, u. m.: fa- és márványutántzatok, tónusban való festésekre, vagy a mennyezet színes kivitelére, helybeli festő **Hecvátó András** (főter 1712 sz.) vállalkozott.